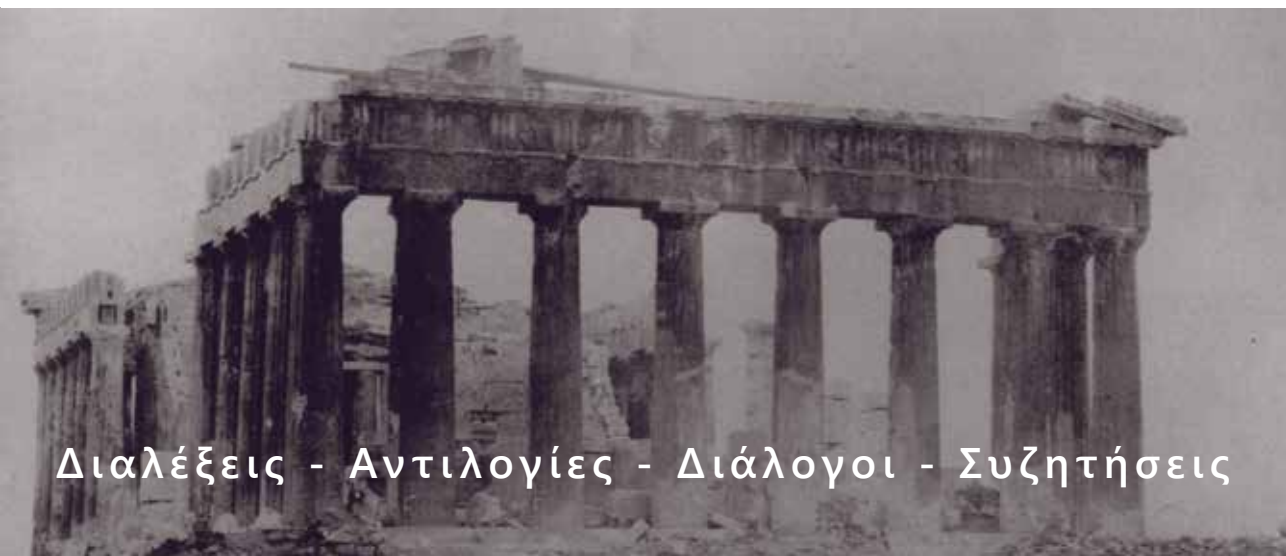

Αθηναϊκοί Δωδεκάλογοι 2021-2022

Διαπολιτισμικών, Διαθρησκευτικών και Ορθόδοξων Ιεραποστολικών Σπουδών

ΜΠ
ΜΝΗΜΗ + ΠΡΟΤΥΠΟΛΟΓΙΑ

Διαλέξεις - Αντιλογίες - Διάλογοι - Συζητήσεις

*Σας καλωσορίζουμε στους
Αθηναϊκούς Δωδεκάχρους
2021-2022.*

Ένα σεμιναριακό πρόγραμμα στον χώρο
των διαπολιτισμικών, διαθρησκευτικών
και Ορθόδοξων ιεραποστολικών
σπουδών

που οργανώνεται από το Επιστημονικό/
πολιτιστικό/φιλανθρωπικό Σωματείο

Φίλων των διαπολιτισμικών,
διαθρησκευτικών και Ορθόδοξων
ιεραποστολικών σπουδών

Μνήμη και Πρωτοπορία

σε συνεργασία με τη Θεματική Ενότητα

**Φιλοσοφίας της Θρησκείας και
Ιεραποστολικής**

του Μεταπτυχιακού Προγράμματος
Θρησκευολογίας
του Τμήματος Κοινωνικής Θεολογίας και
Θρησκευολογίας του ΕΚΠΑ.

Το πρόγραμμα απευθύνεται σε κάθε ενδιαφερόμενο. Λαμβάνει χώρα Δευτέρες στις 20:00 διαδικτυακά εδώ:

<https://uoa.webex.com/meet/evivoulg>

Η πρόσβαση είναι ελεύθερη. Απαιτείται εγγραφή (δωρεάν), εδώ:

mnimi-protoporia.com

Συνιστούμε να έχετε κατεβάσει την εφαρμογή webex στον υπολογιστή σας.

Στις περιπτώσεις που αναφέρεται ειδικά, η συνάντηση θα διεξαχθεί και εκ του σύνεγγυς ή υβριδικά.

Σε κάθε συνάντηση υπάρχει στο πρόγραμμα μια 35λεπτη ομιλία από διακεκριμένο ερευνητή ή καθηγητή, μέλος του Σωματίου Μνήμη και Πρωτοπορία, με θέμα της ειδικότητάς του, και μια σύντομη 10λεπτη απόκριση από φοιτητή του Μεταπτυχιακού Προγράμματος Θρησκείας, ΘΕ Φιλοσοφία της Θρησκείας και Ιεραποστολική, απόφοιτο ή υποψήφιο διδάκτορα. Ακολουθεί συζήτηση.

Η συναντήσεις θα βιντεοσκοποούνται. Για όσους μετέχοντες παρακολουθήσουν το 70% των συναντήσεων θα χορηγείται Βεβαίωση Παρακολούθησης.

Ακολουθεί το αναλυτικό Πρόγραμμα

ΔΕ 4 Οκτωβρίου 2021, 20:00

Φιλίππου διακόνου

1^η Συνεδρία

Έναρξη των εργασιών και χαιρετισμός:

Δρ. Εύη Βουλγαράκη-Πισίνα

Χαιρετισμός εκ μέρους του διευθυντή των μεταπτυχιακών Προγραμμάτων του τμήματος Κοινωνικής Θεολογίας και Θρησκευολογίας του ΕΚΠΑ:

Καθ. Γεώργιος Φίλιας

Χαιρετισμός εκ μέρους της Θεματικής Ενότητας Φιλοσοφίας της Θρησκείας και Ιεραποστολικής:

Επ. Καθ. Χαράλαμπος Βέντης

Κεντρικός Ομιλητής:

Ομότ. Καθ. Δημήτριος Γόνης

Ηλίας Βουλγαράκης: Ο Θεμελιωτής των Ιεραποστολικών Σπουδών στην Ελλάδα

Απόκριση:

Βασίλειος Μυλωνάς

Η Ανάπτυξη της Επιστήμης της Ιεραποστολικής και της Ιεραποστολικής Θεολογίας στην Ελλάδα

Στο πλαίσιο μιας εισήγησης δεν είναι εύκολη υπόθεση η αποτίμηση της προσφοράς του Ηλία Βουλγαράκη, προσφοράς πλούσιας και πολυσχιδούς. Θα επιχειρήσουμε να σκιαγραφήσουμε εν συντομία το έργο του, όπως το μελετήσαμε βιβλιογραφικά και επιστημονικά, αλλά και την προσωπικότητά του όπως τη γνωρίσαμε μέσα από την άμεση, καθημερινή συνύπαρξη ως συναδέλφων στη Θεολογική Σχολή επί ικανό χρόνο. Ο Ηλίας Βουλγαράκης συνδέθηκε με το αντικείμενο της Ιεραποστολικής ως θεμελιωτής του επιστημονικού αυτού αντικειμένου, στο οποίο προσέδωσε κύρος και επιστημονική συγκρότηση σε αρμονία με την πατερική θεολογία αλλά και τους διεθνείς προβληματισμούς σε σχέση με τη θεολογία και μεθοδολογία της ιεραποστολής. Η θεωρητική και πρακτική του προσφορά στην Εκκλησία και σε εθελοντικούς οργανισμούς ήταν μεγάλη. Εργάστηκε με κάθε τρόπο για να μπολιάσει την ιδέα της εξωτερικής ιεραποστολής σε θεολογικούς κύκλους, σε ενορίες και σε πιστούς. Υπήρξε γενικός γραμματέας του Διορθοδόξου Κέντρου «Πορευθέντες», μέλος επιτροπών της Εκκλησίας της Ελλάδος για ποιμαντικά και ιεραποστολικά θέματα, διευθυντής σύνταξης του επίσημου ιεραποστολικού

περιοδικού *Πάντα τα Έθνη*, ομιλητής σε συνάξεις στην Αθήνα και την ελληνική επαρχία και συντάκτης άρθρων σε περιοδικά και εφημερίδες για την ιεραποστολή.

Τέλος, η προσφορά του συγγραφικού του έργου θεωρείται ανεκτίμητη πέρα από το εύρος της και για τον διττό της χαρακτήρα, καθώς διότι είχε δύο εκφράσεις, επιστημονική και εκλαϊκευτική. Έτσι πέτυχε ένα διπλό σκοπό. Υπηρέτησε την ειδική επιστήμη της Ιεραποστολικής από τη μία πλευρά και ταυτόχρονα καλλιέργησε την αγάπη των πιστών για την άσκηση της ιεραποστολής, ανανεώνοντας συνάμα και τη θεολογία εν γένει.

Ο Δημήτριος Β. Γόνης γεννήθηκε στον Άγιο Γεώργιο Φθιώτιδος. Σπούδασε στη Θεολογική Σχολή (1964-1969) και στο Τμήμα Νεοελληνικών και Βυζαντινών Σπουδών (1969-1972) του ΕΚΠΑ και πραγματοποίησε μεταπτυχιακές σπουδές στη Δ. Γερμανία και τη Βουλγαρία. Από το 1970 εργάστηκε στη Θεολογική Σχολή του ΕΚΠΑ (διδάκτωρ από το 1980). Αντικείμενο ειδίκευσής του υπήρξε η Ιστορία Ορθοδόξων Σλαβικών Εκκλησιών. Τα ερευνητικά του ενδιαφέροντα εστιάζονται στις σχέσεις Ελλήνων και Σλάβων, στην τοπική ιστορία της Ελλάδος και στην Εκκλησιαστική Ιστορία και Γραμματεία. Τα δημοσιεύματά του μέχρι σήμερα έχουν ξεπεράσει τα 180. Αυτοτελή έργα του: *Το Συγγραφικόν Έργον του Οικουμενικού Πατριάρχου Καλλίστου Α΄*, *Ιστορία των Ορθοδόξων Εκκλησιών Βουλγαρίας και Σερβίας*, *Όσιος Ιωάννης ο Ριλιώτης*, *Παπα-Ιωάννα Καυσοκαλυβίτου Νεομαρτυρολογική Συλλογή*, κ.ά.

Η Ιεραποστολική είναι ο θεολογικός κλάδος που έχει ως αντικείμενο τη μελέτη της χριστιανικής ιεραποστολής με τρόπο συστηματικό. Η Ιεραποστολική προσεγγίζει τα προβλήματα που δημιουργούνται αλλά και τις δυνατότητες που αναδεικνύονται όταν ο λόγος του Ευαγγελίου συναντάται με τις ανθρώπινες κοινωνίες της κάθε εποχής και καταθέτει τις προτάσεις της για την ιεραποστολή. Κατά κύριο λόγο είδαμε να συμβαίνουν τα παραπάνω στις δυτικές Εκκλησίες, όπου έχει παραχθεί ένας μεγάλος αριθμός κειμένων που αναφέρονται με τρόπο θεωρητικό στη μεθοδολογία της ιεραποστολής. Αν και το ενδιαφέρον για τις ιεραποστολικές σπουδές στην Ελλάδα άρχισε στο πρώτο μισό του 20ου αιώνα, δεν είχαμε ανάλογη ανάπτυξη της Ιεραποστολικής, καθώς το ενδιαφέρον για την ιεραποστολή αναπτύχθηκε κυρίως στο 2ο μισό του 20ού αιώνα.

Ποιες ήταν οι συνθήκες υπό τις οποίες διαμορφώθηκε η θεολογία της Ιεραποστολικής στην πατρίδα μας; Ποια ήταν τα πρόσωπα που ασχολήθηκαν με την Ιεραποστολική, ιδίως οι πρωτεργάτες, και ποια η συμβολή τους στην ανάπτυξη της θεολογίας της ιεραποστολής και των ιεραποστολικών σπουδών και η επίδρασή τους στη θεωρία και πράξη της ιεραποστολής; Με τα παραπάνω θέματα θα ασχοληθούμε στην εισήγησή μας σε αυτή την πρώτη διάλεξη του κύκλου αυτής της χρονιάς.

Ο Βασίλειος Μυλωνάς γεννήθηκε το 1968 στο Αγρίνιο όπου και περάτωσε τις εγκύκλιες σπουδές. Σπούδασε στο Τμήμα Θεολογίας του ΕΚΠΑ. Εργάστηκε στην ιδιωτική εκπαίδευση στο Αγρίνιο και αργότερα ως αναπληρωτής εκπαιδευτικός στη δημόσια εκπαίδευση ανά την Ελλάδα. Είναι μεταπτυχιακός φοιτητής στο Π.Μ.Σ Θρησκείολογία του Τμήματος Κοινωνικής Θεολογίας και Θρησκείολογίας της Θεολογικής Σχολής του ΕΚΠΑ, στη θεματική ενότητα «Φιλοσοφία της Θρησκείας και Ιεραποστολική», όπου και εκπονεί τη Διπλωματική του εργασία με θέμα «Η Ιεραποστολική και η Θεολογία της Ιεραποστολικής στην Ελλάδα». Από τη φετινή σχολική χρονιά ζει στο Αγρίνιο και υπηρετεί τη δημόσια δευτεροβάθμια εκπαίδευση ως μόνιμος εκπαιδευτικός στην Αιτωλοακαρνανία.

ΔΕ 18 Οκτωβρίου 2021, 20:00

Λουκά Ευαγγελιστού

2^η Συνεδρία

Κεντρικός Ομιλητής:

Δρ. Παναγιώτης Βολάκης

Αγιότητα και Ιεραποστολή: Οι Άγιοι ως Μάρτυρες της Πίστης

Απόκριση:

Θεοδώρα Παραγυιού

Μαρία Σκομπτσόβα, Η Αγία του Παρισιού

Τούτο γάρ ἐστὶ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ὁ ἁγιασμὸς ὑμῶν.

Από την Ενανθρώπιση του Ενός Αγίου, στους μετέχοντες της αγιότητάς Του αγίους Αποστόλους, με τους οποίους ίσχυσε τον καθόλου κόσμον σώσαι και τους έως σήμερα διαδόχους τους, που εξερχόμενοι του «οίκου» τους –την εκκλησία– προς τον κόσμο, η αγιότητα, ως η ουσία του Χριστιανισμού, ως ταύτιση με τη σωτηρία και την είσοδο των ανθρώπων στη Βασιλεία του Θεού, αποτελεί την προϋπόθεση, καθορίζοντας τον τρόπο αλλά ταυτόχρονα και το ίδιο το μήνυμα που πρέπει να κοινωνηθεί, το Ευαγγέλιο. Όταν ο άγιος Εφραίμ ο Σύρος ταυτίζει τον κομιστή του Ευαγγελίου χριστιανό (ιερ)απόστολο με τον φωτοφόρο άνθρωπο, που φανερώνει στους άλλους μια άλλη οντολογία, σκιαγραφεί την ιστορία της μόνης αποδεκτής ιεραποστολικής δράσης, της ιεραποστολής ως μαρτυρίας της χριστιανικής αγιότητας. Άγιοι ιεραπόστολοι φωτίζουν λαούς με το φως του Χριστού, αυτό το φως μεταδίδεται και αγιάζει αναδεικνύοντας πλήθη νέων αγίων, που συνεχίζουν το έργο τους προσφέροντας νέα ζωή. Πρόσωπα από τους αποστολικούς χρόνους ως σήμερα. Μέθοδοι και τρόποι για

την εν αγιότητα και αγάπη συνάντηση των ανθρώπων με το Ευαγγέλιο. Μαθήματα αντιμετώπισης διαφορετικών προβλημάτων, πειρασμοί προς αποφυγήν κατά το ιεραποστολικό έργο, προβληματισμοί και προτάσεις για σύγχρονα ζητήματα χριστιανικής μαρτυρίας σε ένα πολύμορφο και απαιτητικό περιβάλλον. Κατά την πρόθεση του εισηγητή, η θεολογία της ιεραποστολής και η εφαρμοσμένη θεολογία, η πράξη των αγίων, θα επιχειρηθεί συνεξεταζόμενες να φανερώσουν πτυχές του ιεραποστολικού έργου στο «επικίνδυνο» για ένα τέτοιο έργο «σήμερα» με γνώμονα το: *Μηδὲ ἐν προφάσει μεταδόσεως τὴν ἀγιότητα ἀπολέσωμεν· ἔθος γάρ ἐστι τῷ Ἐχθρῷ διὰ τοῦ ἀγαθοῦ τὸ κακὸν κατεργάζεσθαι.*

Ο Δρ Παναγιώτης Βολάκης γεννήθηκε και μεγάλωσε στην Αθήνα. Είναι θεολόγος και υπηρετεί το μάθημα των θρησκευτικών στη Δευτεροβάθμια εκπαίδευση επί τρεις δεκαετίες. Από τα φοιτητικά του χρόνια στην Θεολογική Σχολή του ΑΠΘ ανήσυχα αναζητεί ατραπούς βαθύτερης βίωσης του μυστηρίου της χριστιανικής ζωής με τη συμμετοχή του σε πλήθος δραστηριοτήτων που σχετίζονται με τη διαρκώς εκπλησσουσα σπουδή, βιωματική και ακαδημαϊκή, της Θεολογίας. Είναι κάτοχος μεταπτυχιακού και διδακτορικού τίτλου με τους οποίους τον τίμησε ο Τομέας Αγίας Γραφής και Πατερικής Γραμματείας του τμήματος Ποιμαντικής και Κοινωνικής Θεολογίας του ΑΠΘ. Ιδιαίτερη είναι η ενασχόλησή του με τη Χριστιανική Αγιολογία. Μετά από μακρόχρονη πορεία σε θέση στελέχους της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης πλέον υπηρετεί ως Συντονιστής Εκπαιδευτικού Έργου στα ΠΕΚΕΣ Ηπείρου και 1ο και 2ο ΠΕΚΕΣ Ιονίων Νήσων. Έγγαμος με δύο παιδιά έχει ως έδρα και αφετηρία του εδώ και αρκετά χρόνια την πόλη της Κοζάνης.

Η αγία Μαρία των Παρισίων ή αλλιώς Μητέρα Μαρία Σκομπτσόβα ανήκει στους αγίους που οι περισσότεροι άνθρωποι τους θέλουν γύρω τους, όταν περιμένουν από αυτούς να τους συντρέξουν και να θυσιαστούν για λογαριασμό τους. Ανήκει στους αγίους που πολλοί θέλουν να κοσμούν τη θρησκεία τους, κολλημένους όμως σε ένα σανίδι, ζωγραφισμένους σε μία άγια εικόνα.

Λίγοι –μάλλον– θα επιθυμούσαν να μοιραστούν πραγματικά τη ζωή τους μαζί της. Λίγοι θα ζητούσαν με τη δική της δύναμη μία ζωή που παρακινεί σε μία άνευ όρων θυσιαστική αγάπη, η οποία οδηγεί νομοτελειακά στο άγνωστο, ακόμα και στον θάνατο. Η ίδια γράφει στο ποίημα της «Η Ημέρα του Αγίου Πνεύματος».

*Δεν είσαι παρά σκόνη
όμως το χερουβείμ έχει τα φτερά του
Φλογισμένα, και είναι εδώ, δίπλα σου.
Μην επιτρέψεις να σε προσπεράσει!*

Η Θεοδώρα Παραγιοῦ γεννήθηκε το 1975 στη Αθήνα και μεγάλωσε στη Δραπετσώνα. Σπούδασε στο τμήμα Θεολογίας του ΕΚΠΑ και συνέχισε τις σπουδές της στο Π.Μ.Σ. «Σπουδές στην Ορθόδοξη Θεολογία» του ΕΑΠ, όπου μελέτησε ειδικότερα τη χριστιανική εννόηση της σχέσης των θανόντων νηπίων με τον Θεό. Από το 2020 φοιτά στο Π.Μ.Σ. του τμήματος Κοινωνικής Θεολογίας και Θρησκευολογίας της Θεολογικής Σχολής του ΕΚΠΑ στην ειδίκευση «Φιλοσοφία της Θρησκείας και Ιεραποστολική»

ΔΕ 1 Νοεμβρίου 2021, 20:00

Κοσμά και Δαμιανού

3^η Συνεδρία

Κεντρικός Ομιλητής:

Δρ. Γρηγόρης Στουρνάρας

*Σχέσεις Χριστιανικών, Μουσουλμανικών και Εβραϊκών Κοινοτήτων
κατά την Οθωμανική Περίοδο στον Ελλαδικό Χώρο*

Απόκριση:

Βασίλης-Αλέξανδρος Παλαιοδημόπουλος

*Η Σημασία και οι Δυσκολίες Συνύπαρξης Θρησκευτικών Κοινοτήτων
Σήμερα*

Στην παρούσα ομιλία θα γίνει μια γενική παρουσίαση για το θέμα της συγκρότησης και λειτουργίας των θρησκευτικών κοινοτήτων, χριστιανικών, μουσουλμανικών και εβραϊκών, κατά τη διάρκεια της οθωμανικής περιόδου στον ελλαδικό χώρο. Μέσα από συγκεκριμένα ιστορικά παραδείγματα θα αναλυθούν οι σχέσεις συνύπαρξης και οι συγκρούσεις σχετικά με τους διάφορους παράγοντες που τις διαμορφώνουν και τις επηρεάζουν, όπως και ποια τα αποτυπώματά τους στον ιστορικό χώρο και χρόνο. από τη μία πλευρά και ταυτόχρονα καλλιέργησε την αγάπη των πιστών για την άσκηση της ιεραποστολής, ανανεώνοντας συνάμα και τη θεολογία εν γένει.

Ο Γρηγόριος Ι. Στουρνάρας είναι απόφοιτος της Φιλοσοφικής σχολής του Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης και διδάκτορας της Σχολής Αρχιτεκτόνων Μηχανικών του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου. Εκπόνησε μεταδιδακτορική έρευνα με υποτροφία του Ιδρύματος Κρατικών Υποτροφιών (Ι.Κ.Υ.).

Έλαβε υποτροφίες για έρευνα από το ίδρυμα Max van Berchem (Ελβετία), την Αμερικάνικη Σχολή Κλασικών Σπουδών και Αρχαιολογίας της Αθήνας και το Αμερικάνικο Ερευνητικό Ινστιτούτο της Κωνσταντινούπολης.

Συμμετείχε ως επιστημονικός συνεργάτης σε ερευνητικά προγράμματα του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας και του Υπουργείου Πολιτισμού.

Έχει πολυετή διδακτική εμπειρία σε διάφορες βαθμίδες της εκπαίδευσης.

Συμμετέχει σε συνέδρια και δημοσιεύει επιστημονικά άρθρα για θέματα ιστορίας της βυζαντινής και οθωμανικής πόλης, Οθωμανική ιστορία, τις θρησκευτικές κοινότητες στην Οθωμανική αυτοκρατορία, Ισλαμικός πολιτισμός.

Η συνύπαρξη ανθρώπων που έχουν διαφορετικά πιστεύω κι αντίθετες θρησκευτικές θεωρίες οδηγεί στην έννοια του θρησκευτικού πλουραλισμού. Ο σκοπός είναι να σταματήσει ο διαχωρισμός των ανθρώπων λόγω θρησκευτικών πεποιθήσεων που οδηγεί σε ρατσισμό. Η θρησκευτική συνύπαρξη έχει δύσκολα σημεία, ώστε να επιτευχθεί στο μέγιστο βαθμό η ελευθερία των θρησκευτικών κοινοτήτων και η παραγωγή θρησκευτικών δραστηριοτήτων στο πλαίσιο που ορίζει ο νόμος της κάθε πολιτείας. Αυτό οφείλεται και στο νομικό καθεστώς που διέπει τις θρησκείες, και ιδίως σε σχέση με την πολιτεία, που ενδέχεται να περιπλέκει περισσότερο τα πράγματα.

Ο Βασίλειος-Αλέξανδρος Παλαιοδημόπουλος γεννήθηκε στο Μαρούσι και κατοικεί στον Πειραιά. Ολοκλήρωσε τις θεολογικές σπουδές του στην Πατριαρχική Ακαδημία της Κρήτης και μετά την αποφοίτηση του εισήχθη στο Πρόγραμμα Μεταπτυχιακών Σπουδών του Τμήματος Κοινωνικής Θεολογίας και Θρησκευολογίας του ΕΚΠΑ., στη Θρησκευολογία, θεματική ενότητα «Φιλοσοφία της Θρησκείας και Ιεραποστολική», όπου και ολοκληρώνει τις σπουδές του. Έχει πτυχίο στην Αγγλική και στην Κινέζικη γλώσσα. Επίσης, κατέχει διπλώματα προγραμμάτων πληροφορικής από το πανεπιστήμιο του Cambridge. Από τον Δεκέμβριο του 2019 εργάζεται στον Όμιλο ΟΤΕ στην εξυπηρέτηση πελατών, στον τομέα της διαχείρισης παραπόνων, πορεία αιτήματος και τηλεφωνικές πληρωμές. Τον Αύγουστο του 2019 εκπλήρωσε τις στρατιωτικές του υποχρεώσεις.

ΔΕ 29 Νοεμβρίου 2021, 20:00

Παραμόνου και 370 Μαρτύρων

Μέρα Αλληλεγγύης στον Παλαιστινιακό λαό

4^η Συνεδρία

Κεντρική ομιλήτρια:

Καθ. Νίκη Παπαγεωργίου

Μείζονες Θρησκευτικές Παραδόσεις της Ασίας και οι Γυναίκες

Απόκριση:

Μαρία Δρούλου

Θέματα Φύλου και η Απήχηση του Εκκλησιαστικού Λόγου στην Ελλάδα Σήμερα

Η Ασία είναι η γενέτειρα πολλών θρησκειών συμπεριλαμβανομένου του Βουδισμού, του Χριστιανισμού, του Κομφουκιανισμού, του Ινδουισμού, του Ισλάμ, του Τζαϊνισμού, του Ιουδαϊσμού, του Σιντοϊσμού, του Σιχισμού, του Ταοϊσμού και του Ζωροαστρισμού. Μεταξύ αυτών, ο Ινδουισμός, ο Βουδισμός και ο Τζαϊνισμός περιλαμβάνουν μια εξαιρετική και πολύπλοκη

κληρονομιά από τελετουργικά, σύμβολα και πεποιθήσεις, η οποία είναι κυρίαρχη στη Νοτιοανατολική Ασία. Οι θρησκείες αυτές είναι άμεσα συνδεδεμένες με τη διαμόρφωση και τη λειτουργία των παραδοσιακών κοινωνιών της Νοτιοανατολικής Ασίας και ρυθμίζουν μέσω μακροχρόνιων θρησκευτικών κανόνων την οικογενειακή και κοινωνική ζωή εκατομμυρίων πιστών. Πολλοί από αυτούς τους κανόνες εμφανίζονται ιεραρχικοί, άδικοι και άκαμπτοι, αφού συντηρούν παραδοσιακές διακρίσεις και αναπαράγουν κοινωνικές και έμφυλες ανισότητες. Στην εισήγηση αυτή διερευνάται η θέση των γυναικών στις συγκεκριμένες θρησκευτικές παραδόσεις, οι οποίες πολύ συχνά βρίσκονται μετέωρες ανάμεσα στη διατήρηση της θρησκευτικής τους παράδοσης αφενός και στην αναγνώριση των δικαιωμάτων τους αφετέρου.

Η Νίκη Η. Παπαγεωργίου είναι καθηγήτρια Κοινωνιολογίας της Θρησκείας στο Τμήμα Θεολογίας ΑΠΘ. Σπούδασε Θεολογία στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης και Κοινωνιολογία της Θρησκείας στο Ρωμαιοκαθολικό Πανεπιστήμιο της Louvain-La-Neuve (Βέλγιο). Διδάσκει Κοινωνιολογία της Θρησκείας και Κοινωνιολογία του Χριστιανισμού στο Τμήμα Θεολογίας ΑΠΘ, καθώς και Θρησκείες και Κοινωνίες στη Μέση Ανατολή στην Εισαγωγική Κατεύθυνση Μουσουλμανικών Σπουδών του ίδιου Τμήματος, σε προπτυχιακό και μεταπτυχιακό επίπεδο. Είναι συγγραφέας των βιβλίων: α) *Η Εκκλησία στη νεοελληνική κοινωνία. Γλωσσικοκοινωνιολογική ανάλυση των Εγκυκλίων της Ιεράς Συνόδου* (2000), β) *Μεταμορφώσεις του ιερού: Κοινωνιολογία και Θρησκεία στο έργο του Marcel Mauss* (2005), γ) *Ινδία: Μύθος και πραγματικότητα* (2006), δ) *Θρησκεία και μετανάστευση. Η κοινότητα των Σιχ στην Ελλάδα* (2011), ε) *Η Θρησκεία στη Μεταπολίτευση. Όρια και αμφισημίες* (2018), καθώς και πολλών άρθρων σε επιστημονικά περιοδικά και συλλογικούς τόμους.

2021 χρόνια μετά από τη γέννηση του Χριστού, η γυναίκα έχει μάθει να διεκδικεί τα δικαιώματά της και το έχει κατακτήσει με πολύ πόνο και μόχθο. Όμως στον χώρο της Ορθόδοξης Εκκλησίας, ενώ στο θεωρητικό πλαίσιο θεωρείται ισότιμη με τον άνδρα, στο πρακτικό δεν είναι. Δεν έχουν καταπολεμηθεί ακόμα τα στερεότυπα και οι προκαταλήψεις που την κυνηγούν αιώνες τώρα. Το ζήτημα του καθαρού και του ακάθαρτου, της έκτρωσης, της αντισύλληψης, της ιεροσύνης και γενικά της ενεργού δράσης και καταξίωσης και ανέλιξης της μέσα στην Εκκλησία αλλά και την κοινωνία, αποτελούν ζητήματα που ακόμα δεν έχουν επιλυθεί. Αυτό, έχει ως αποτέλεσμα οι γυναίκες να αισθάνονται μειωμένες λόγω του φύλου τους μέσα στο Σώμα της Εκκλησίας. Ευελπιστούμε στην άμεση κινητοποίηση χαρισματικών θεολόγων και κληρικών και στην ουσιαστική αντιμετώπιση του ζητήματος.

Η Μαρία Δρούλου είναι πτυχιούχος της Θεολογικής Σχολής του ΑΠΘ, μεταπτυχιακή φοιτήτρια της Θεολογικής Σχολής του ΕΚΠΑ, του τμήματος Κοινωνικής Θεολογίας και Θρησκευσιολογίας. Παράλληλα, είναι προπτυχιακή φοιτήτρια του τμήματος Γεωπονίας του ΕΛΜΕΠΑ. Γεννήθηκε στην Αθήνα και ζει και εργάζεται στο Ηράκλειο. Είναι μητέρα δύο μικρών αγοριών. Τα τελευταία χρόνια υπηρετεί ως αναπληρώτρια θεολόγος σε σχολεία της ενδοχώρας του Νομού Ηρακλείου. Επίσης είναι μελισσοκόμος και σαπωνοποιός και πιστοποιημένη εκπαιδευτρια ενηλίκων στο αντικείμενο αυτό. Από φοιτήτρια ασχολήθηκε με τη φεμινιστική θεολογία και η πτυχιακή της εργασία είχε ως θέμα την «ιεροσύνη» των γυναικών.

Δε 13 Δεκεμβρίου 2021, 20:00

Ευστρατίου, Λουκίας, Ορέστου

5^η Συνεδρία

Κεντρική ομιλήτρια:

Επ. Καθ. Χαρά Καραγιαννοπούλου

Θρησκεία και Ισότητα Φύλου: Αποτυπώσεις μιας «Συγκρουσιακής» Σχέσης στο Διεθνές Περιβάλλον

Απόκριση:

Αντζελίνα Γιαννοπούλου

Έμφυλη Ισότητα, Φεμινιστική Χειραφέτηση και Θρησκεία στην Ευρώπη. Το Πολιτικό Αίτημα του Διαλόγου

Η παρούσα εισήγηση διερευνά την αντιπαράθεση μεταξύ του προοδευτικού και του συντηρητικού-πατριαρχικού Διεθνικού Δικτύου Συνηγορίας στο πλαίσιο των Παγκοσμίων Συνδιασκέψεων του ΟΗΕ για τις γυναίκες, και επιχειρεί να παρουσιάσει τα αποτυπώματα της συγκρουσιακής διασταύρωσης των γυναικείων δικαιωμάτων και των θρησκευτικών περιορισμών εντός του ύστερου νεωτερικού πλαισίου. Εστιάζει κυρίως στην «ανάγνωση» τριών κειμένων: του Προγράμματος Δράσης (Κάιρο 1994), της Πλατφόρμας Δράσης του Πεκίνο (Πεκίνο 1995), και του Καταστατικού της Ρώμης για την Ίδρυση του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου (Ρώμη 1998). Παραθέτει επίσης στις πρόσφατες καταγραφές της αξιολόγησης της πορείας προς την ισότητα φύλου των πορισμάτων Πεκίνο +5, +10, +15 και πιο πρόσφατα του Πεκίνο +20 (2015), κάνοντας έτσι ορατά τα θρησκευτικά προσκόμματα της πορείας προς την ισότητα.

Η Χαρά Καραγιαννοπούλου είναι Επίκουρη Καθηγήτρια στο Τμήμα Διεθνών, Ευρωπαϊκών και Περιφερειακών Σπουδών του Παντείου Πανεπιστημίου. Έχει διατελέσει Teaching Fellow στο Bielefeld Universität, Deutschland και μέλος της Επιστημονικής Επιτροπής του Κέντρου Ερευνών για Θέματα Ισότητας. Τα ερευνητικά της ενδιαφέροντα εστιάζονται στη Συγκριτική Πολιτική, στη μελέτη του Φύλου ως αναλυτικής κατηγορίας στο πεδίο των Διεθνών Σπουδών αλλά και στη σχέση της Θρησκείας με τις Διεθνείς Σχέσεις και την Εξωτερική Πολιτική. Στις πρόσφατες δημοσιεύσεις της συγκαταλέγονται: *The Gender-Based Violence and Precarity Nexus: Asylum Seeking Women in the Eastern Mediterranean Front. Hum. Dyn., Refugees and Conflict, Special Research Topic on Gender, Violence and Forced Migration* (2021), η επιστημονική επιμέλεια του *Θρησκεία και Πολιτική: Μια σύγχρονη Επιτομή*, Αθήνα: Πεδίο [Jeffrey Haynes, *Handbook of Religion and Politics*, U.K.: Routledge] (2018), και του *Φύλο και Διεθνείς Σχέσεις* [Jill Steans, *Gender and International Relations*, Polity Press] (2016), «Ορατότητα και Αορατότητα του Φύλου στις Διεθνείς Σχέσεις», στο Ανδρέας Γκόφας, Γιώργος Ευαγγελόπουλος και Μαριλένα Κοππά (επιμ.), *Ένας Αιώνας Διεθνών Σχέσεων 1919-2019* (2010), «Unveiling the 'veiling' debate in the Greek Press», *Studies in Law on Religion* 20 (2018), «Οι Σύγχρονες Διεθνείς Συγκρούσεις και το Ζήτημα της «Θρησκευτικής Βίας», *Culture and Research* 6 (2017).

Τα τελευταία χρόνια αναδύεται με ένταση μια δυναμική κοινωνικών αιτημάτων γύρω από την έμφυλη ισότητα, η οποία περιλαμβάνει από ζητήματα αναγνώρισης έμφυλων ταυτοτήτων και σεξουαλικού προσανατολισμού, μέχρι μια αποφασιστική αντιμετώπιση της έμφυλης βίας και προστασίας ατόμων τα οποία καθίστανται ευάλωτα απέναντι στον καταπιεστικό μηχανισμό που αναπαράγει πρότυπα αρρενωπότητας και θηλυκότητας. Αυτή η δυναμική, που παρουσιάζει κοινά χαρακτηριστικά στις χώρες της Ευρώπης, αλλά και της Βόρειας, Νότιας και Κεντρικής Αμερικής, γεννά κοινωνικά κινήματα, οργανώσεις πολιτών, δίκτυα και καμπάνιες οι οποίες συχνά διαδραματίζουν καθοριστικό ρόλο τόσο στην διαμόρφωση της ατζέντας του δημόσιου πολιτικού διαλόγου, όσο και στη χάραξη πολιτικών στρατηγικών. Αυτό φέρει ως συνέπεια τη συγκρότηση ευρύτερων κοινωνικών συμμαχιών γύρω από αυτά τα αιτήματα. Θα εξετάσουμε κατά πόσο είναι δυνατή η συμπερίληψη θρησκευτικών κοινοτήτων σε αυτές τις συμμαχίες, τόσο από την σκοπιά της αποδοχής τέτοιων κοινοτήτων από τα υπόλοιπα τμήματα αυτών των συμμαχιών, όσο και από την σκοπιά των ίδιων των θρησκευτικών κοινοτήτων, διερευνώντας αν το πεδίο της έμφυλης ισότητας είναι ένα πεδίο ενδιαφέροντος από τη οπτική της θρησκείας. Θα περιοριστούμε σε αναφορές στην Ορθόδοξη, Καθολική και Ευαγγελική εκκλησία και στην διαπλοκή τους με τις σύγχρονες έμφυλες διεκδικήσεις, λαμβάνοντας ως κριτήριο το πολιτικό αίτημα του διαλόγου ως μια συνθήκη η οποία μπορεί να συνενώσει υποκείμενα που είθισται να βρίσκονται σε θέσεις που σπάνια τέμνονται.

Η Αντζελίνα Γιαννοπούλου έχει σπουδάσει Κοινωνιολογία στο Πάντειο Πανεπιστήμιο και κατέχει Μεταπτυχιακό Δίπλωμα Ειδίκευσης στην Πολιτική Κοινωνιολογία από το Πανεπιστήμιο Αθηνών, για το οποίο έλαβε υποτροφία από το Ίδρυμα Κρατικών Υποτροφιών. Εργάζεται ως συντονίστρια προγραμμάτων στο Ευρωπαϊκό πολιτικό ινστιτούτο "Transform! Europe" έχοντας την ευθύνη για τις θεματικές ενότητες "Ευρωπαϊκή ενοποίηση", "Διάλογος μεταξύ σοσιαλισμού και χριστιανισμού" και "Ευρωπαϊκή Αριστερά". Παράλληλα, είναι φοιτήτρια του Μεταπτυχιακού Προγράμματος Ειδίκευσης στην Θρησκείολογία, στην θεματική ενότητα "Φιλοσοφία της Θρησκείας και Ιεραποστολική". Από τον Μάιο του 2019 είναι κοινοτική σύμβουλος του δήμου Αθηναίων, στο δεύτερο δημοτικό διαμέρισμα.

ΔΕ 24 Ιανουαρίου 2022, 20:00

Οσίας Ξένης, Βαβύλα Ιερομάρτυρος

6^η Συνεδρία

Κεντρική ομιλήτρια:

Δρ. Εύη Βουλγαράκη-Πισίνα

Βαβύλας εναντίον Απόλλωνα. Πειθώ ή Επιβολή; Θρησκευτικές Συγκρούσεις και Συναντήσεις στην Ύστερη Αρχαιότητα

Απόκριση:

Στέλλα Συνεγιάννη

Ένα Σχόλιο στον Λόγο του Μ. Βασιλείου «Πρὸς τοὺς Νέους, ὅπως ἂν ἐξ ἑλληνικῶν ὀφελοῖντο λόγων»

Ανάμεσα στους συνεχείς κυματισμούς της Ύστερης Αρχαιότητας, μιας εποχής μετάβασης, υπήρξαν και κάποιες περισσότερο τρικυμώδεις στιγμές. Μια τέτοια, που πήρε διαστάσεις κρίσης, ξετυλίχτηκε στην Αντιόχεια της ανατολής κατά τα χρόνια διακυβέρνησης του Ιουλιανού. Το λείψανο ενός αγίου, του οσιομάρτυρα Βαβύλα, μίαινε τον χώρο των αρχαίων ιερών στο πανέμορφο προάστιο της Δάφνης; Αυτό ήταν που εμπόδιζε την εθνική λατρεία; Έτσι θεώρησε ο αυτοκράτορας και διέταξε την απομάκρυνσή του. Σε μια πομπή που είχε συνάμα τα χαρακτηριστικά πορείας διαμαρτυρίας, η χριστιανική κοινότητα το απομάκρυνε. Όμως λίγες μέρες μετά, το 362 μ.Χ., ξέσπασε φωτιά που κατέκαψε το ανακαινισμένο ιερό του Απόλλωνα. Έφταιγαν οι χριστιανοί; Έφταιγε τυχόν ο θυμός του Απόλλωνα για την πολυετή εγκατάλειψη του ιερού του από τους Αντιοχείς; Η σύγκρουση και η κρίση κλιμακώθηκαν σε μια ιστορία που είχε αίμα και δάκρυ. Εντούτοις, αν μελετήσει κανείς προσεκτικά τα έργα τριών από τους

πιο σημαντικούς στοχαστές της περιόδου, θα δει βαθύτερες και πολύπτυχες σκέψεις που φωτίζουν το ζήτημα διαφορετικά. Τελικά, ο αυτοκράτορας Ιουλιανός, ο περίφημος ρητορο-διδάσκαλος Λιβάνιος και ο χριστιανός άγιος Ιωάννης Χρυσόστομος οδήγησαν τη σύγκρουση ή προέκριναν τη συνοχή και την πειθώ; Μια πολυεπίπεδη εξερεύνηση, πέρα από τα προφανή, θα επιχειρηθεί σε αυτή την εισήγηση.

Η Εύη Βουλγαράκη-Πισίνα είναι ΕΔΙΠ στο Τμήμα Κοινωνικής Θεολογίας και Θρησκειολογίας του ΕΚΠΑ και διδάσκει σε προπτυχιακό και μεταπτυχιακό επίπεδο μαθήματα στον χώρο των διαπολιτισμικών, διαθρησκευτικών και ιεραποστολικών σπουδών. Έχει μεγάλη διεθνή εμπειρία στο ΠΣΕ, τον ΣΥΝΔΕΣΜΟ, τη Διαβαλκανική Ομοσπονδία Ορθοδόξων Νεολαίων. Έχει διδάξει στο Πανεπιστήμιο του Μάρμπουργκ. Είναι μέλος της Συντονιστικής Επιτροπής του Missiology Group της International Orthodox Theological Association και Διευθύντρια Έκδοσης του περιοδικού *Salt: Crossroads of Religion and Culture*. Είναι ιδρυτικό μέλος και πρόεδρος του επιστημονικού/πολιτιστικού/φιλανθρωπικού Σωματίου «Μνήμη και Πρωτοπορία».

Με την έρευνα στην περίοδο της Ύστερης Αρχαιότητας έχει ασχοληθεί πολλές δεκαετίες, σε μονογραφίες και μελετήματα.

Με την ομιλία «Προς τους νέους» ο Μέγας Βασίλειος εισάγει μια καινοτομία στη συζήτηση γύρω από τη χρησιμότητα των ελληνικών λόγων: αφενός διακρίνει τα όρια ανάμεσα στη σοφία των αρχαίων και στην αλήθεια της Αγίας Γραφής, αφετέρου αναγνωρίζει ένα περιεχόμενο που είναι όχι μόνο συμβατό με το χριστιανικό κήρυγμα, αλλά και ωφέλιμο για την εκπαίδευση των Χριστιανών. Η σκιαγραφία της αρετής στα έργα των αρχαίων συντελεί στην ψυχής επιμέλεια που με τη σειρά της λειτουργεί προπαιδευτικά στον αγώνα του Χριστιανού για την παρασκευή τέρου βίου.

Ο τρόπος αλληλεπίδρασης με κείμενα και ιδέες εκτός του Χριστιανισμού, όπως προτείνεται στην ομιλία, ισορροπεί ανάμεσα στην αποδοχή και την οριοθέτηση. Τα «μη συμβατά» στοιχεία της θύραθεν παιδείας ο Βασίλειος, αντί να τα απορρίπτει ή να τα αποκρύπτει, προτρέπει απλώς τους νέους να τα παραβλέπουν. Η γεμάτη εικόνες ομιλία, με πλήθος αναφορών στην αρχαία λογοτεχνία και σκέψη, αποτελεί και από άποψη ρητορικής ένα πολύτιμο δείγμα για το πώς τοποθετείται κανείς απέναντι στη διαφορετικότητα χωρίς να εκφράζει φόβο ή περιφρόνηση, αλλά με διάθεση που προωθεί το διάλογο σε πνεύμα αναγνώρισης κι αποδοχής.

Η Στέλλα Συνεγιάννη γεννήθηκε στην Αθήνα το 1981. Σπούδασε στη Φιλοσοφική Σχολή του ΕΚΠΑ στο τμήμα Φιλοσοφίας-Παιδαγωγικής-Ψυχολογίας και στο τμήμα Φιλολογίας. Στο πλαίσιο του προγράμματος Erasmus σπούδασε στο πανεπιστήμιο της Ιένας (Γερμανία), όπου φοίτησε εκ νέου από το 2007 ως το 2009 με υποτροφία του ιδρύματος Μιχελί. Στη συνέχεια και ως το 2016 εργάστηκε ως εντεταλμένη διδάσκουσα στους τομείς Φιλοσοφίας, Επιστημών της Αρχαιότητας και Ξένων Γλωσσών του ίδιου πανεπιστημίου. Από το 2016 μέχρι σήμερα εργάστηκε στην εκπαίδευση και ενσωμάτωση μεταναστών και προσφύγων. Το ακαδημαϊκό έτος 2019-2020 μετεκπαιδεύτηκε στη «Διαπολιτισμική Αγωγή με έμφαση στις θρησκευτικές διαφορές» από τη Θεολογική Σχολή του Πανεπιστημίου της Ιένας. Η εκπόνηση της διδακτορικής μου διατριβής γύρω από την αρχαία τραγωδία στη φιλοσοφία του Χέγκελ ολοκληρώνεται στο τέλος του 2021. Είναι φοιτήτρια του ΠΜΣ Θρησκειολογίας, στη θεματική ενότητα «Φιλοσοφία της Θρησκείας και Ιεραποστολική», Τμήμα Κοινωνικής Θεολογίας και Θρησκειολογίας του ΕΚΠΑ.

ΔΕ 7 Φεβρουαρίου 2022, 20:00

Παρθενίου επισκόπου Λαμψάκου, οσίου Λουκά του Στεριιώτη

7^η Συνεδρία

Κοπή Πίττας στον Άγιο Νικόλαο Ραγκαβά

Υβριδική Συνάντηση

εκ του σύνεγγυς και ηλεκτρονικά

Κεντρικός Ομιλητής:

π. Δρ. Αλέξανδρος Καριώτογλου

*Δυνατότητες και Δυσκολίες για έναν Χριστιανομουσουλμανικό
Διάλογο Σήμερα*

Απόκριση:

Ρόνι Μπου Σάμπα

Διάλογος και Συνύπαρξη: Η Εμπειρία του Λιβάνου

Στην εισήγηση αυτή δεν υπάρχει η φιλοδοξία να προσφέρω πρωτότυπες λύσεις, αλλά να θέσω μερικούς προβληματισμούς, οι οποίοι θα μπορούσαν να βάλουν τον καθένα σε γόνιμες σκέψεις γύρω από το θέμα.

Θα κινηθώ με βάση τα ακόλουθα ερωτήματα:

1. Υφίσταται διαφορά ανάμεσα σε παλαιότερες μορφές σχέσεων ανάμεσα στον Χριστιανισμό και το Ισλάμ;
2. Πως διαμορφώνεται η δυνατότητα ενός διαλόγου μετά την παγίωση του φαινομένου της παγκοσμιοποίησης, σύμφωνα με το οποίο εγκαθιδρύονται νέα σύνορα, που στερούνται όμως συγκεκριμένου γεωγραφικού χώρου;
3. Η αναγνώριση του κύρους της απόλυτης αλήθειας στην ατομική θρησκευτικότητα και πίστη (κίνημα γνωστό ως *born again*), φαινόμενο που παρατηρείται και στον Χριστιανισμό και στο Ισλάμ δυσκολεύει την προσπάθεια προσέγγισής τους;
4. Τελικά που μπορεί να κινηθεί ένας χριστιανο-ισλαμικός διάλογος σήμερα;

Ο π. Αλέξανδρος Καριώτογλου γεννήθηκε στη Λίμνη Ευβοίας το 1948 και κατάγεται από τη Σάμο. Αποφοίτησε από το Πυθαγόρειο Γυμνάσιο Σάμου και σπούδασε θεολογία στη Θεολογική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών και στη Ρωμαιοκαθολική Σχολή του Πανεπιστημίου Münster της Γερμανίας. Ειδικεύτηκε στην ιστορία των θρησκευμάτων και ανακηρύχθηκε διδάκτωρ της Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών (καθηγητής ο Αρχιεπίσκοπος Αλβανίας Αναστάσιος). Δίδαξε στην ιδιωτική και δημόσια εκπαίδευση, για τρία χρόνια στη Θεολογική Σχολή Αγίου Ανδρέου στο Σίδνεϊ της Αυστραλίας καθώς και για οκτώ χρόνια στο Παιδαγωγικό Τμήμα του Πανεπιστημίου της Θεσσαλίας ως επίκουρος καθηγητής. Υπήρξε σύμβουλος του Αρχιεπισκόπου Αθηνών κ. Ιερωνύμου. Αφυπηρέτησε από τη θέση του Σχολικού Συμβούλου Πειραιώς. Στις 10 Ιανουαρίου 2015 χειροτονήθηκε διάκονος από τον Μητροπολίτη Σάμου κ. Ευσέβιο, και στις 11 Ιανουαρίου 2015 πρεσβύτερος από τον Αρχιεπίσκοπο Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Ιερώνυμο.

Έχει συγγράψει 12 βιβλία επιστημονικού και εκπαιδευτικού περιεχομένου, μέρος του συλλογικού συγγραμματος του Θεολογικού Τμήματος για το Ανοικτό Πανεπιστήμιο και ένα σημαντικό αριθμό άρθρων σε συλλογικούς τόμους, εφημερίδες και επιστημονικά περιοδικά. Για το βιβλίο του *Ορθοδοξία και Ισλάμ* έχει τιμηθεί με το Α΄ βραβείο «Αμνντί Ιπεκτσι».

Σήμερα υπηρετεί ως προϊστάμενος του ιερού ναού Αγίου Νικολάου Ραγκαβά (11ος αι.), που βρίσκεται στην Πλάκα. Εκπρόσωπος της νεότερης γενιάς των θεολόγων, θεωρείται ότι προσπαθεί να συνδυάσει την ορθόδοξη θεολογία με ένα σύγχρονο, βιωματικό και εμπειρικό τρόπο θέασης της ζωής. Είναι πατέρας τεσσάρων παιδιών.

Ο Λίβανος, αυτή η κοντινή χώρα για την Ελλάδα, είναι γνωστή για τον πολυπολιτισμικό της χαρακτήρα. Είναι γνωστή επίσης για μια μακρόχρονη έκρηξη που προκάλεσε η διαταραχή της ισορροπίας στην συνύπαρξη των διαφόρων κοινοτήτων της, εννοώ τον εμφύλιο. Στον Λίβανο ζουν οπαδοί 18 αναγνωρισμένων δογμάτων του Χριστιανισμού, του Ισλάμ, όπως και Εβραίοι. Υπάρχουν επίσης οπαδοί άλλων θρησκειών που τυγχάνουν επίσημης αναγνώρισης από το κράτος, όπως για παράδειγμα οι Ινδουιστές, οι Βουδιστές και οι Ζωροάστρες. Από πλευράς εθνικής καταγωγής, διαβιούν στο Λίβανο, μεταξύ άλλων, Άραβες, Σύροι, Αρμένιοι. Εύκολα μπορεί να φανταστεί κανείς ότι ένα τέτοιο μωσαϊκό μπορεί να είναι εύθραυστο. Κάποιοι θα το ήθελαν, όμως υπάρχουν πολλοί που αφιέρωσαν τη ζωή τους για να ενώσουν αυτά τα πολλά κομμάτια, όπως είναι ο Μητροπολίτης Πρώην Όρους Λιβάνου Γεώργιος, ο Ιμάμης Μούσα Αλ-Σαντρ, ο Μουφτής Σούμπχι Αλ-Σάλιχ, ο Άντελ Αλ-Χούρι. Η πολυεπίπεδη και ασταμάτητη προσπάθεια ένωσης αυτών των κομματιών αποτελεί το αντικείμενο της σύντομης και προσωπικής μου μαρτυρίας από τον Λίβανο.

Ο Ρόνι Μπου Σάμπα γεννήθηκε στον Λίβανο το 1983 όπου τέλειωσε τις σπουδές του. Είναι πτυχιούχος Αραβικής Φιλολογίας και Θεολογίας. Το 2006 ήρθε στην Ελλάδα για σπουδές, όπου ολοκλήρωσε τις προπτυχιακές σπουδές στην Ελληνική Φιλολογία. Είναι υποψήφιος διδάκτορας στο τμήμα Γαλλικής Γλώσσας και Φιλολογίας. Έχει μεταφράσει το βιβλίο *Η Φύση του Ισλάμ* του Μητροπολίτη Πρώην Όρους Λιβάνου κ. Georges Khodr, εκδ. Μαΐστρος. Υπήρξε μέλος της Συντακτικής Επιτροπής του περιοδικού *Βημόθυρο*, και συνεργάτης και αρθρογράφος στην Πύλη Εκκλησιαστικών Ειδήσεων Amen.gr για θέματα που αφορούν στη χριστιανοσύνη στην Εγγύς Ανατολή. Διδάσκει την αραβική γλώσσα στο Διδασκαλείο Ξένων Γλωσσών του ΕΚΠΑ. Ασχολείται συστηματικά με τις μεταφράσεις ελλήνων ποιητών στα αραβικά.

ΔΕ 21 Φεβρουαρίου 2022, 20:00

Τιμοθέου εν Συμβόλοις, Ευσταθίου Αντιοχείας

8^η Συνεδρία

Κεντρική ομιλήτρια:

Καθηγήτρια Νίκη Τσιρώνη

Αγία Φιλοθέη η Αθηναία: Σκέψεις για τη Γυναικεία Ταυτότητα σε Δύσκολους Καιρούς

Απόκριση:

π. Γαβριήλ Γιαννόπουλος

Αγία Νίνα η Ισαπόστολος: Μια Ιστορία Αλλοτινών Καιρών;

Μίνα Βολάκη

Λίγα Λόγια για τη Γερόντισσα Ανθούσα της Ευαγγελιστρίας Βοιωτίας, Παραμονή της Εορτής

Στην εισήγηση αυτή προσεγγίζουμε τη γυναικεία ταυτότητα στην ιστορία και αναφορικά με σύγχρονα ερωτήματα, τα οποία αναδύονται στην κοινωνία και στην εκκλησία. Η Αγία Φιλοθέη, η εμβληματική μορφή των Αθηνών, γίνεται αφορμή για να διερευνήσουμε τα σημεία όπου η ιστορία τέμνεται με τη θεολογία. Η ευγενική καταγωγή της Αγίας Φιλοθέης της έδωσε τα εφόδια μιας αξιόλογης μόρφωσης, αλλά και την οδήγησε σε έναν συμφωνημένο γάμο όπου βίωσε την κακοποίηση και την ενδοοικογενειακή βία (ατυχώς θέμα επίκαιρο). Η πίστη της την οδήγησε στην αναζήτηση του οράματος του χριστιανικού βίου. Χαρακτηριστικά της 'γυναικείας' υπόστασης, η φροντίδα, η τρυφερότητα, όπως και η ανδρεία την έκαναν προστάτιδα άλλων κατατρεγμένων γυναικών αλλά και την εμψύχωσαν ως την τελευταία ώρα του μαρτυρίου της. Με άξονα τον βίο της εξετάζουμε τα χαρακτηριστικά της έμφυλης ταυτότητας σε σχέση με τους κοινωνικούς ρόλους και τις πνευματικές διαστάσεις τους.

Η Δρ Νίκη Τσιρώνη είναι βυζαντινολόγος στο Ινστιτούτο Ιστορικών Ερευνών του Εθνικού Ιδρύματος Ερευ-

ών, εταίρος του Κέντρου Ελληνικών Σπουδών του Πανεπιστημίου του Harvard και αναπληρώτρια καθηγήτρια Βυζαντινών Σπουδών στο Κέντρο Ελληνικών Σπουδών Σταύρος Νιάρχος του Πανεπιστημίου Simon Fraser του Βανκούβερ. Τα ερευνητικά της ενδιαφέροντα εστιάζουν στην προσκύνηση της Θεοτόκου, την παραστατικότητα στην Ύστερη Αρχαιότητα και το Βυζάντιο και στην Ιστορία της Βιβλιοδεσίας στη βυζαντινή και μεταβυζαντινή περίοδο, θέματα τα οποία έχει επεξεργαστεί στο πλαίσιο ερευνητικών έργων στο ΕΙΕ. Είναι ιδρυτικό μέλος της Εταιρείας Πατερικών και Βυζαντινών Σπουδών του Πανεπιστημίου της Οξφόρδης και της Πολιτιστικής Εταιρείας ΑΙΝΟΣ. Έχει επίσης ιδρύσει τη Βιβλιοθήκη Marie Blanche, της οποίας είναι πρόεδρος του εφορευτικού συμβουλίου. Έχει δημοσιεύσει μελέτες για τη Θεοτόκο, την έμφυλη ταυτότητα και τα συναισθήματα στο Βυζάντιο, το βιβλίο στο Βυζάντιο, και σύντομα θα κυκλοφορήσουν με δική της επιμέλεια τα πρακτικά του διεθνούς συμποσίου με θέμα «Παραστατικότητα στην Ύστερη Αρχαιότητα και το Βυζάντιο» από το Κέντρο Ελληνικών Σπουδών του Πανεπιστημίου του Χάρβαρντ. Από το 2018 ασχολείται συστηματικά με την έρευνα των συναισθημάτων και των γνωσιακών προτύπων στο πλαίσιο προγράμματος σπουδών στο Αμερικανικό Κολλέγιο Ελλάδας (ACG).

Η παρουσία της γυναίκας στη ζωή της Εκκλησίας και ειδικότερα στην ιεραποστολή υπήρξαν από την πρώτη στιγμή καθοριστικές. Ο ίδιος ο Χριστός δεν έκανε διάκριση στο φύλο, αλλά έδωσε τον εαυτό του για όλους τους ανθρώπους και για το δικαίωμα της σωτηρίας τους μέσω της Πίστεως. Η Αγία Νίνα, ένα λαμπρό παράδειγμα μιας γυναίκας της εποχής εκείνης, που με μόνα εφόδια την πίστη και την αγάπη της στον Θεό, κατάφερε θυσιάζοντας τα πάντα, να φέρει στην αλήθεια έναν ολόκληρο λαό, τους Ίβηρες, τους σημερινούς Γεωργιανούς. Για έναν λαό που αγάπησε πολύ και από τον οποίο αγαπήθηκε πολύ.

Ο π. Γαβριήλ (Παναγιώτης) Γιαννόπουλος είναι απόφοιτος της Ανωτέρας Εκκλησιαστικής Σχολής Αθηνών, κάτοχος Πτυχίου καθώς και Μεταπτυχιακού Διπλώματος με ειδίκευση στη Λειτουργική από το Τμήμα Ποιμαντικής και Κοινωνικής Θεολογίας της Θεολογικής Σχολής του ΑΠΘ. Από τον Μάρτιο 2021 παρακολουθεί το Πρόγραμμα Μεταπτυχιακών Σπουδών «Θρησκευολογία» του Τμήματος Θεολογίας και Θρησκευολογίας της Θεολογικής Σχολής του ΕΚΠΑ. Το 2002 εκάρη Μοναχός και από το 2006 είναι Αρχιμανδρίτης της Ιεράς Μητροπόλεως Ν. Ιωνίας, Φιλαδελφείας, Ηρακλείου και Χαλκηδόνος. Έχει παρακολουθήσει πλήθος σεμιναρίων και συνεδρίων με θέματα που άπτονται της Ορθοδόξου Πίστεως. Έχει συγγράψει άρθρα, τα οποία είναι αναρτημένα στον ιστότοπο της Ιεράς Μητροπόλεως Ν. Ιωνίας, Φιλαδελφείας, Ηρακλείου και Χαλκηδόνος. Ασχολείται με Μονάδες Φροντίδας Ηλικιωμένων και διοργανώνει ημερίδες με θέματα που αφορούν την τρίτη ηλικία.

Η προσωπικότητα της γερόντισσας Ανθούσας, ηγουμένης της ιστορικής μονής Ευαγγελιστρίας Βοιωτίας, της επιλεγόμενης και «πρυτάνεως του μοναχισμού της Βοιωτίας» θα σκιαγραφηθεί με λίγα λόγια, και θα αναδειχθεί η σημασία της στο σήμερα.

Η Ασημίνα Βολάκη είναι φιλόλογος και παλαιγράφος που έχει εργαστεί ως εκπαιδευτικός σε ιδιωτικό σχολείο της Γερμανίας αλλά και στο προσφυγικό. Διδάσκει Νέα Ελληνικά σε παιδιά πρόσφυγες και σε παιδιά Ελλήνων του εξωτερικού.

ΔΕ 21 Μαρτίου 2022, 20:00

Ιακώβου Οσίου του Ομολογητού

9^η Συνεδρία

Κεντρική ομιλήτρια:

Δρ. Καλλιρρόη Ακανθοπούλου

Η Διδασκαλία της Θρησκείας σε Διαπολιτισμικό Εκπαιδευτικό Περιβάλλον

Απόκριση:

Βασιλική Γαρουφαλιά

Η Συμπερίληψη στην Εκπαίδευση

Η διαπολιτισμική εκπαίδευση στην Ελλάδα σήμερα, εκτός των άλλων, καλείται να αντιμετωπίσει στην πράξη ως πρόκληση τη διδασκαλία του μαθήματος των Θρησκευτικών κυρίως σε αλλόθρησκους με διαφορετικό πολιτισμικό υπόβαθρο. Ποια είναι η εκπαιδευτική στρατηγική και οι στόχοι σε επίπεδο Πολιτείας; Υπάρχουν ενδεδειγμένες («καλές») πρακτικές; Κατήχηση, ιεραποστολή ή «απαλλαγή»; Τελικά, τι γίνεται στην αίθουσα διδασκαλίας την ώρα των Θρησκευτικών; Αυτά είναι μερικά από τα ερωτήματα με τα οποία θα επιχειρήσουμε να αναμετρηθούμε.

Η Καλλιρρόη Ακανθοπούλου είναι εν ενεργεία εκπαιδευτικός θεολόγος. Τα τελευταία 18 έτη εργάζεται στο Γυμνάσιο Διαπολιτισμικής Εκπαίδευσης Ανατολικής Θεσσαλονίκης. Είναι διδάκτωρ θεολογίας με ειδίκευση στη χριστιανική παιδαγωγική επικοινωνία και συγγραφέας πολλών βιβλίων.

Η έννοια της συμπερίληψης αναφέρεται στο συναίσθημα του «ανήκειν» σε μια ομάδα, συναίσθημα που μπορεί να καλλιεργηθεί μέσα από μια σειρά συγκεκριμένων πρακτικών, συμπεριφορών και στάσεων εκ μέρους των υπολοίπων μελών ενός συγκεκριμένου κοινωνικού συνόλου.

Μάλιστα, η ψυχολογία της συμπερίληψης έχει ιδιαίτερη σημασία στις μέρες μας, αναφορικά με τον χώρο της εκπαίδευσης, καθώς μπορεί να αφορά την ένταξη παιδιών από διαφορετικά πολιτισμικά περιβάλλοντα ή άτομα με ειδικές ανάγκες. Δεν είναι έτσι τυχαίο και το ότι η συμπεριληπτική ψυχολογία είναι άμεσα συνδεδεμένη με τη συμπεριληπτική εκπαίδευση που είναι γνωστή και ως συνεκπαίδευση.

Έμφαση θα δοθεί στην συμπεριληπτική και διαπολιτισμική εκπαίδευση που αλληλοεπιδρούν και εμπεριέχουν η μια την άλλη, μοιράζοντας κοινούς στόχους, αφού δεν περιορίζονται στα στενά όρια του σχολείου αλλά επεκτείνονται και σε κοινωνικό επίπεδο. Στηρίζονται σε ουμανιστικό πνεύμα, μεταλαμπαδεύουν το ίδιο όραμα, δηλαδή, την παροχή εκπαίδευσης χωρίς περιορισμούς και τις ίδιες θεμελιώδεις αξίες της ισότητας, του σεβασμού, της αποδοχής, λαμβάνοντας υπόψη τις ιδιαιτερότητες κάθε μαθητή, ώστε να καταπολεμηθεί ο στιγματισμός και η περιθωριοποίηση.

Ακόμα κοινή συνιστάμενη τους αποτελεί και η προσπάθεια ριζικής τροποποίησης του εκπαιδευτικού συστήματος εκ των έσω και όχι η αφομοίωση και εξάλειψη της μαθητικής πολυμορφίας. Έτσι, η δημιουργία συμπεριληπτικής κουλτούρας στα σχολεία αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση για την πρόωθηση της διαπολιτισμικής εκπαίδευσης η οποία συνιστά μια σημαντική παράμετρό της.

Η Βασιλική Γαρουφαλιά αποφοίτησε από το 1ο Λύκειο Λάρισας. Στη συνέχεια πήγε στην πόλη Besancon της Γαλλίας για να πραγματοποιήσει σπουδές στην ψυχολογία. Το σύνολο των σπουδών μου έχει διεξαχθεί στη Γαλλία.

Είναι κλινική ψυχολόγος και κάτοχος MAITRISE DE PSYCHOLOGIE (ειδίκευση) του πανεπιστημίου UFR FRANCHE-COMTE και του μεταπτυχιακού διπλώματος κλινικής ψυχολογίας και ψυχοπαθολογίας DESS DE PSYCHOLOGIE CLINIQUE ET PATHOLOGIQUE (εξειδίκευση) του ιδίου πανεπιστημίου. Τέλος του 1998 επέστρεψε στην Ελλάδα. Εργάστηκε στις κατασκηνώσεις της ΠΟΣΓΑΜΕΑ στον Αγ. Ανδρέα ως υπεύθυνη του τομέα των αυτιστικών εφόσον ειδικεύτηκε στον αυτισμό στη Γαλλία.

Εγκατεστημένη στη Λάρισα διατηρούσε γραφείο κλινικού ψυχολόγου. Ταυτόχρονα εργαζόταν στο κέντρο ψυχικής υγείας του Παναγιώτη Σακελαρόπουλου στη Λαμία ως κλινικός ψυχολόγος-ψυχοθεραπεύτρια. Δούλεψε σε ΚΕΠ ανά τη Θεσσαλία με ΑΜΕΑ.

Από το 2002 μέχρι σήμερα εργάζεται στο υπουργείο παιδείας ως κλινικός ψυχολόγος στο τμήμα ειδικής αγωγής και ανήκει στο ειδικό εκπαιδευτικό προσωπικό. Έχει υπηρετήσει τόσο σε ειδικά σχολεία όσο και σε κέντρα διάγνωσης μαθησιακών δυσκολιών.

Έχει συμμετάσχει σε επαγγελματικά σεμινάρια στο εξωτερικό (σχετικά με την εκπαίδευση) με υποτροφίες από το ΙΚΥ και από το Συμβούλιο της Ευρώπης

Έχει πάρει μέρος ως εισηγήτρια σε διαφορετικά συνέδρια στην Ελλάδα.

Η όλη της πορεία είναι εμπλουτισμένη από δεκαπέντε χρόνια προσωπικής ανάλυσης

ΔΕ 11 Απριλίου 2022, 20:00

Αντίπα επισκόπου Περγάμου

10^η Συνεδρία

Κεντρική ομιλήτρια:

Καθ. Φράνσις Κωσταρέλλος

Κριτικά Ζητήματα στις Ορθόδοξες Κοινότητες της Αμερικής από τη Σκοπιά της Ιεραποστολικής Απήχησης και Ποιμαντικής Διακονίας

Απόκριση:

Γιάννης Μαρινάκος

Η Πίστη ως Εσωτερική Ανάγκη και όχι ως Επιβολή στον Συνάνθρωπο

Στην παρούσα εισήγηση εξετάζονται κρίσιμα ζητήματα και κοινωνικές δυνάμεις που διαμορφώνουν τη στάση της Ελληνικής Ορθόδοξης Εκκλησίας στην ιεραποστολή και την ποιμαντική διακονία στις Ηνωμένες Πολιτείες από κοινωνιολογική οπτική. Επισημαίνονται βασικά ζητήματα και κοινωνικές δυνάμεις που επηρεάζουν τη ζωντανή εμπειρία των Ελλήνων Ορθόδοξων Χριστιανών και των Ορθόδοξων θεσμών. Στόχος είναι η παρουσίαση κοινωνικών επιστημονικών δεδομένων και μεθοδολογικών προσεγγίσεων ώστε να αναπτυχθεί ένας εποικοδομητικός διάλογος σχετικά με την αποστολή της Ορθόδοξης Εκκλησίας και την ικανότητα διακονίας των Ορθόδοξων Χριστιανών του 21ου αιώνα που ζουν σε ένα πλουραλιστικό θρησκευτικό και κοινωνικό τοπίο.

Σε αυτήν την εισήγηση θα αναφερθώ ειδικότερα στην ελληνορθόδοξη θρησκευτική συνείδηση και τις φυλετικές και εθνοτικές προκαταλήψεις και διακρίσεις, την πατριαρχία και την ανισότητα των φύλων, που δομούν τους ελληνικούς ορθόδοξους θεσμούς, την ορθόδοξη θριαμβολογία και τις πολιτικές αποκλεισμών, τον φονταμενταλισμό και την παρακμή της Εκκλησίας, που οφείλεται στην αποτυχία των κληρικών και εκκλησιαστικών ηγετών να αποκριθούν στα παραπάνω κοινωνικά ζητήματα και σε ανησυχίες των λαϊκών που επιδιώκουν να βιώσουν την πίστη τους στον 21ο αιώνα σε μια πλουραλιστική κοινωνία..

Η Φράνσις Κωσταρέλλος διδάσκει στα Προγράμματα Σπουδών Κοινωνιολογίας, Ανθρωπολογίας, Πολιτικής και Δικαιοσύνης στο Governors State University (Σικάγο). Έλαβε το διδακτορικό της στην πολιτιστική ανθρωπολογία από το Πανεπιστήμιο του Σικάγο. Τα διδακτικά και ερευνητικά της ενδιαφέροντα περιλαμβάνουν τις φυλετικές και εθνοτικές σχέσεις, τη φτώχεια και την εισοδηματική ανισότητα, την κοινωνιολογία της θρησκείας και την πολιτιστική οικολογία και την κλιματική αλλαγή. Έχει πραγματοποιήσει εθνογραφική έρευνα σε Αμερικανικές Ευαγγελικές και Ελληνορθόδοξες εκκλησίες στις Ηνωμένες Πολιτείες και σε αγροτικούς οικισμούς στην Ελλάδα. Η έρευνά της σχετικά με τον θρησκευτικό φονταμενταλισμό στην Ελληνική Ορθόδοξη Εκκλησία στις Ηνωμένες Πολιτείες δημοσιεύθηκε πρόσφατα. Οι απόψεις της σχετικά με την Ορθόδοξη Εκκλησία και το περιβάλλον παρουσιάζονται στην ταινία ντοκιμαντέρ που κυκλοφόρησε πρόσφατα, «Το Πρόσωπο του Θεού: Η Ορθόδοξη Εκκλησία για την Κλιματική Αλλαγή», <https://faceofgodfilm.com>.

Η εισήγηση θα ακολουθήσει τους ακόλουθους θεματικούς άξονες:

- Ορισμός της πίστης κατά Κίρκεγκαρντ ως το πάθος της εσωτερικότητας
- Κατά μίμησην πίστη ή κατά παράδοσιν (εθιμική δικαίω πίστη)
- Η αμφιβάλλουσα πίστη ως ευθέως ανάλογη με το εύθραυστο της ανθρώπινης φύσης
- Το ψευδές της πίστεως στις οριακές καταστάσεις του ανθρώπινου βίου (ασθένεια, ενοχή, θάνατος) (Γιάσπερς)
- Ολοκληρωμένη προσωπικότητα και «τέλεια» πίστη
- Μη υγιείς μορφές πίστης, προϊόντα εγωισμού, καταλήγουν είτε ως επιβολή στον συνάνθρωπο είτε ως υπονόμηση της ίδιας της πιστεύουσας ύπαρξης που επαναπαυμένη προσμένει ανταμοιβή
- Η απιστία ως φυσική κατάσταση που πρέπει να υπερβασθεί (Πιστεύω Κύριε, βοήθη μοι της απιστίας)
- Το αναπόφευκτο, το αναγκαίο γεγονός της πίστης ως ευθείας αναφοράς στην απόλυτη αρχή του παντός.

Ο Γιάννης Μαρινάκος γεννήθηκε και μεγάλωσε στην Αθήνα. Σπούδασε στην Θεολογική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών (ΕΚΠΑ), στο τμήμα Θεολογίας (1985-1991), ενώ παράλληλα εργαζόταν σε εταιρεία δημοσκοπήσεων. Τα έτη 2002-2003 δίδαξε στα ΙΕΚ μαθήματα σχετικά με τους Η/Υ, και 2003-2005 εργάστηκε σε πρόγραμμα του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων με τον τίτλο «Ένταξη τσιγγανοπαίδων στα σχολεία» με την ιδιότητα του ερευνητή κοινωνικών και ανθρωπιστικών επιστημών. Σπούδασε επίσης στη Φιλοσοφική σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών στο τμήμα Φιλοσοφίας, Παιδαγωγικής και Ψυχολογίας (Φ.Π.Ψ.) (2005-2008). Επι σειρά ετών παρέδιδε ιδιαίτερα μαθήματα. Εργάστηκε ως θεολόγος εκπαιδευτικός στην ιδιωτική εκπαίδευση κατά τα έτη 2008-2011, και από τότε μέχρι και σήμερα εργάζεται στη δημόσια εκπαίδευση και με τις δύο ειδικότητες (θεολόγος-φιλόλογος). Το 2014 συμμετείχε στο πρόγραμμα «Σχολές Γονέων» με την ιδιότητα του εκπαιδευτή ενηλίκων. Από το 2019 έως σήμερα είμαι μεταπτυχιακός φοιτητής στο ΠΜΣ «Φιλοσοφία της θρησκείας και Ιεραποστολική». Είναι καλός γνώστης της Γαλλικής και της Ιταλικής και άριστος γνώστης της Αγγλικής γλώσσας.

ΔΕ 16 Μαΐου 2022, 20:00

Θεοδώρου του ηγιασμένου, Νικολάου Μυστικού

11^η Συνεδρία

Κεντρική ομιλήτρια:

Δρ. Ειρήνη Αφεντουλίδου

Μαγικά Κατάλοιπα σε Βυζαντινά Λειτουργικά Ευχολόγια. Μια Σπουδή Χειρογράφων

Απόκριση:

π. Ραφαήλ Τσάλτας

Προς Υπέρβαση μιας Μαγικής Κατανόησης της Λατρείας Σήμερα

Ως λειτουργικά βιβλία προοριζόμενα για ιερείς, τα Βυζαντινά Ευχολόγια αντιπροσώπευαν τη στάση των εκκλησιαστικών αρχών σχετικά με το ποια λατρευτικά κείμενα είναι αποδεκτά ως ορθόδοξα – σε αντιδιαστολή με κείμενα και πρακτικές που η εκκλησία καταδίκασε ως μαγεία, δεισιδαιμονία ή παγανισμό. Το όριο μεταξύ ορθής λατρευτικής πράξης και μαγείας επιδέχεται πολλή συζήτηση· έχει μάλιστα αμφισβητηθεί η χρησιμότητα ενός τέτοιου διαχωρισμού. Πάντως οι ευχές που παραδίδονται σε χειρόγραφα Ευχολόγια μαρτυρούν μια σταθερή τάση να αποφεύγονται στοιχεία που μπορεί να παρέπεμπαν σε «μαγικές» παραδόσεις. Ωστόσο με τον καιρό εκφραστικά μέσα και άλλα στοιχεία που χαρακτηρίζουν κυρίως «μαγικές» παραδόσεις απαντούν και σε ευχές του Ευχολογίου.

Η Ειρήνη Αφεντουλίδου σπούδασε Φιλολογία στο ΑΠΘ και ολοκλήρωσε τις διδακτορικές σπουδές της στο Πανεπιστήμιο της Βιέννης. Εργάζεται ως ερευνήτρια στην Αυστριακή Ακαδημία Επιστημών. Συμμετέχει στο διεπιστημονικό πρόγραμμα Vienna Euchologia Project με κύριο αντικείμενο τις ευχές της λοχείας. Τα επιστημονικά της ενδιαφέροντα περιλαμβάνουν την εκδοτική Βυζαντινών κειμένων, τη Βυζαντινή υμνογραφία, και το φύλο στο Βυζάντιο.

Η διακονία στον χώρο της Εκκλησίας αποτελεί πρόκληση για τον κάθε σύγχρονο άνθρωπο. Εντός των πλαισίων της διακονίας μπορεί, πολύ εύκολα μάλιστα, να εντοπίσει κανείς τη σύγχυση που επικρατεί στους πιστούς. Η τυπική συμμετοχή στις λατρευτικές συνάξεις, η έκκληση για κατ' οίκον ιεροπραξίες, ή το προσωπικό «διάβασμα» μιας ευχής για το «καλό» ώστε να φύγει το «κακό» είναι μερικές εκφάνσεις μόνο για την αντίληψη της λατρείας και των μυστηρίων της εκκλησίας αλλά και τη σχέση πιστών και ιερέα.

Η σχέση πολλών ανθρώπων δύναται να χαρακτηρίζεται ως καταχρηστική, με σύμμεικτες τυπολατρευτικές εκφάνσεις στην καθημερινότητα του βίου, επιχειρείται ο εξευμενισμός και η εξαγορά του θείου με απώτερο σκοπό την υποταγή του ανώτερου θελήματος στο ανθρώπινο.

Η Βασιλεία του Θεού και η πρόγευσή Της μέσω της Θ. Ευχαριστίας αποτελούν λεπτά γράμματα ή και άγνωστα σε πολλούς. Η Εκκλησία οφείλει την κατήχηση στο σώμα της, είναι η βασικότερη και η ιδανικότερη μέθοδος με την οποία θα αποβληθεί η στρεβλή προσέγγιση της λατρείας και η χρήση γενικά των ιερών αντικειμένων της πίστεως με μαγική και δεισιδαίμονα σημασία.

Ο π. Ραφαήλ (Γεώργιος-Ραφαήλ) Τσάλτας γεννήθηκε το 1992 στη Σπάρτη και μεγάλωσε στις Κροκεές Λακωνίας. Ολοκλήρωσε τις εγκυκλίους σπουδές του στο Λύκειο της Ριζαρείου Εκκλησιαστικής Σχολής και στην συνέχεια φοίτησε στο Πρόγραμμα Ιερατικών Σπουδών της Ανώτατης Εκκλησιαστικής Ακαδημίας Αθηνών. Είναι διπλωματούχος Βυζαντινής Μουσικής, ομιλεί την Αγγλική και έχει γνώσεις Γαλλικής και Ιταλικής. Από το 2017 είναι κληρικός της Ι. Μητρόπολης Μονεμβασίας και Σπάρτης, ενώ συγχρόνως από το 2019 είναι Ιεροκήρυκας και υπεύθυνος στις ομάδες οικογενειακής συμπαράστασης και κύκλων μελέτης Αγίας ραφής. Είναι μεταπτυχιακός φοιτητής στο ΠΜΣ Θρησκευολογίας, Θεματική Ενότητα: Φιλοσοφία της Θρησκείας και Ιεραποστολική, του Τμήματος Κοινωνικής Θεολογίας και Θρησκευολογίας του ΕΚΠΑ.

ΔΕ 30 Μαΐου 2022, 20:00

Οσίου Ισαακίου του Ομολογητού, Οσίας Εμμελείας, των εν Νικομήδεια μαρτύρων

12^η Συνεδρία

Κεντρικός Ομιλητής:

Δρ. Νίκος Τσιρέβελος

Η Ανασύσταση της Εκκλησίας της Αλβανίας: Προσηλυτισμός ή Ορθόδοξη Μαρτυρία;

Απόκριση:

Μιχαήλ Λαρεντζάκης

Ο Αγώνας για την Ανάκτηση και Συντήρηση των Ορθόδοξων Χριστιανικών Κειμηλίων στην Αλβανία

Μετά την πτώση του κομμουνιστικού καθεστώτος, το Οικουμενικό Πατριαρχείο έλαβε την πρωτοβουλία, στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων του, για την επανασυγκρότηση της Ορθόδοξου Αυτοκεφάλου Εκκλησίας της Αλβανίας Αλβανικής Εκκλησίας, εξονομάζοντας το 1991 ως Πατριαρχικό Έξαρχο τον τότε Μητροπολίτη Ανδρούσης καθηγητή του Πανεπιστημίου Αθηνών Αναστάσιο (Γιαννουλάτο) για να ερευνήσει την κατάσταση. Ο Μητροπολίτης Αναστάσιος εκλέχθηκε το επόμενο έτος από την Ιερά Σύνοδο του Οικουμενικού Πατριαρχείου Αρχιεπίσκοπος Τιράνων και πάσης Αλβανίας και ευθύς αμέσως ανέλαβε ένα τεράστιο έργο για την ανασυγκρότηση των δομών της Εκκλησίας και προ πάντων την αναζωπύρωση της πίστης των ανθρώπων, ύστερα από 24 χρόνια φοβερών κατατρεγμών. Συχνά τίθεται το ερώτημα στην έρευνα για τη μέθοδο που ακολουθήθηκε για την ανασυγκρότηση της Ορθόδοξου Αυτοκεφάλου Εκκλησίας της Αλβανίας, τους στόχους και τα αποτελέσματά της. Η «εκ τάφου προς ζωήν» πορεία της Εκκλησίας βασίσθηκε στην εμπειρία και την παράδοση της Ορθόδοξης μαρτυρίας ή ανέπτυξε μεθόδους προσηλυτισμού εξυπηρετώντας αποικιοκρατικές σκοπιμότητες; Στη σύντομη αυτή παρουσίαση μελετούμε τα κίνητρα και τις μεθόδους της ανασύστασης Εκκλησίας, το αποτέλεσμά της και τη μεταξύ τους σχέση.

Ο Νικόλαος Γ. Τσιρέβελος είναι Δρ. Θεολογίας με ειδίκευση στην Ομιλητική και την Ιεραποστολική και θεολόγος καθηγητής στο 1ο Πρότυπο Λύκειο Θεσσαλονίκης «Μανόλης Ανδρόνικος». Διδάσκει ως Ακαδημαϊκός Υπότροφος στο Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας και ως

εντεταλμένος διδάσκων στο Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης του Πανεπιστημίου Αιγαίου και στο «Τμήμα Θεολογίας και Πολιτισμού» του Πανεπιστημίου «Logos» Τυράνων. Έχει συγγράψει πέντε μονογραφίες. Μελέτες του έχουν δημοσιευτεί σε διάφορα επιστημονικά περιοδικά και συλλογικούς τόμους. Συνεργάζεται με το περιοδικό Δωδεκάνησος, το οποίο αποτελεί επίσημο δελτίο των εν Δωδεκανήσω Επαρχιών του Οικουμενικού Πατριαρχείου, καθώς και με το περιοδικό *Πάντα τα Έθνη* που εκδίδεται υπό την πρόνοια της Αποστολικής Διακονίας της Εκκλησίας της Ελλάδας. Έχει λάβει μέρος ως εισηγητής σε ποικίλα διεθνή επιστημονικά συνέδρια και ημερίδες. Είναι μέλος της Επιμορφωτικής Ομάδας της Ακαδημίας Θεολογικών Σπουδών Βόλου. Τέλος, διαχειρίζεται το ιστολόγιο «Η τέχνη του Θεολογείν».

Από το 1995 και για δεκαπέντε χρόνια, πήγαινα στην Αλβανία, σε μια προσπάθεια της Αρχιεπισκοπής Αλβανίας να διασωθούν τα όποια κειμήλια επιστράφηκαν στην Ορθόδοξη Εκκλησία, μετά από τη σύλληψη του 1968 όλων των Ναών και Μοναστηριών από κρατικούς φορείς, και την επίσημη διακήρυξη ότι η Αλβανία ήταν το «πρώτο αθεϊστικό κράτος του κόσμου». Βρεθήκαμε σε ένα αρκετά δύσκολο περιβάλλον, όπου έλειπαν απλά υλικά (όπως βαμβάκι ή οινόπνευμα ή αποροφητικό χαρτί). Ό,τι είχε επιστραφεί ήταν γενικά σε μέτρια κατάσταση διατήρησης ή και ολικά κατεστραμμένο, έχοντας αποθηκευτεί για χρόνια σε μη κατάλληλους χώρους με φοβερή υγρασία ή και νερό –σε κάποιες περιπτώσεις–, ενώ έλλειπαν παντελώς σπουδαία και παλιότερα του 1800 έργα και βέβαια μεταλλικά αντικείμενα (όπως δισκοπότηρα). Ξεκινήσαμε σε ένα μικρό και ανήλιο νοικιασμένο χώρο, που μετά από λίγα χρόνια μεταφερθήκαμε σε ένα ωραίο κτήριο (το εργαστήριο της Αρχιεπισκοπής «NAZAPET»). Η Σχολή Συντήρησης (επιπέδου ΙΕΚ) που δημιουργήσαμε σε τέσσερα χρόνια μετακόμισε σε ένα πεντάροφο νέο κτήριο που αγόρασε η Αρχιεπισκοπή και διαμορφώθηκε για τις ανάγκες μας. Οι ανθρώπινες σχέσεις και συνεργασίες βασίστηκαν όλα τα χρόνια στις κατευθυντήριες γραμμές συμπεριφοράς του Αρχιεπισκόπου. Οι μουσουλμάνοι και οι άθεοι κυρίως ήταν οι περισσότεροι των συνεργατών μας, παλιοί εμπειρικοί συντηρητές και δάσκαλοι/καθηγητές ή εργαζόμενοι.

Ο Μιχαήλ Λαρεντζάκης γεννήθηκε το 1954. Αποφοίτησε από την Ευαγγελική Σχολή Σμύρνης. Σπούδασε στο Εθνικό Ωδείο και σε άλλες αθηναϊκές σχολές μουσική, δραματουργία, ξιφασκία, κλασικό χορό, αρχιτεκτονικό σχέδιο και Διακόσμηση και Συντήρηση Έργων Τέχνης & Αρχαιοτήτων στην Αθήνα με υποτροφίες, και ενδιάμεσα Β.Α. Αγγλική Φιλολογία και Κλασική Αρχαιολογία στο ΑΠΘ. Παράλληλα διδάχτηκε Σουαχίλι στο Κ.Ι.Σ. Εργάστηκε ως ηθοποιός στο Ημικρατικό Θέατρο Κρήτης, και στη συνέχεια σε επίσημες ανασκαφές αλλά και ιδιωτικά ως Συντηρητής. Δημιούργησε ένα Τουριστικό Γραφείο στην Θεσσαλονίκη ιδιομορφικού εισερχόμενου τουρισμού. Συνέχισε τις σπουδές του στη Βρετανία και Ιταλία, δουλεύοντας σε Μουσεία ή ανασκαφές, διδάσκοντας σε δημόσια βραδινά σχολεία στη Βρετανία και αργότερα σε Κλασικά Γυμνάσια στην Ιταλία και στο Διεθνές Πανεπιστήμιο Τέχνης της Βενετίας. Έζησε ως ελεύθερος επαγγελματίας, Συντηρητής Αρχαιοτήτων και Έργων Τέχνης στην Βερόνα της Ιταλίας. Υπήρξε Οργανωτής, Διευθυντής και Διδάσκων της Σχολής Συντήρησης Έργων Τέχνης της Αρχιεπισκοπής Αλβανίας, Τίρανα για δεκαπέντε χρόνια, διδάσκων στη Σχολή Φυσικών Μηχανικών του ΑΠΘ, συντηρητής και εκτιμητής στο Άγιον Όρος, στην Χαλκίδα, στην Μυτιλήνη και τέλος Δημόσιος υπάλληλος στις Εφορείες Αρχαιοτήτων (Κλασικών & Βυζαντινών) σε Θεσσαλονίκη και Εύβοια. Σήμερα διευθύνει την Πινακοθήκη Αλεξάνδρου Σιδέρη στην Γλώσσα Σκοπέλου, και σπουδάζει ως Μεταπτυχιακός φοιτητής στο ΠΜΣ Θρησκειολογίας, Θεματική ενότητα Φιλοσοφία της Θρησκείας και Ιεραποστολική στο ΕΚΠΑ.

Περισσότερα διο

mnimi-protoporia.com

Ελεύθερη συμμετοχή με δωρεάν εγγραφή

Με ειδική ανακοίνωση θα ενημερωθείτε για χριστουγεννιάτικες
εορταστικές δράσεις καθώς και τη μορφή χίζης

Το πρόγραμμα των Αθηναϊκών Δωδεκαλόγων σχεδιάστηκε στη ROUBIECCA GRAPHIC ART των εκδόσεων Μαΐστρος. Το σκίτσο των φοιτητών είναι της Ε.Β.Π. Ο πίνακας εξωφύλλου και οπισθοφύλλου είναι της Τζένη Γκρέβατ. Η ιστορική φωτογραφία του Παρθενώνα της Ακρόπολης είναι του Αουγκούστ Φ. Οπενχάιμ (1853).